

РЕШЕНИЕ

№ 3183

гр. София, 23.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **13658** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22 от Закона за енергетиката и чл. 24 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗВЕИ/ и Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба Вх. № 36876/04.12.2019 г. по описа на АССГ, на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж- 594 от 06.11.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката са дадени на жалбоподателя задължителни указания в едномесечен срок след получаването на решението [фирма] да издаде становище с посочени условия за присъединяване на обект: „ФЕЦ с инсталирана мощност до 30 kWp, заявена за изграждане по чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници в [населено място], м. С., в имот с идентификатор 55155.22.250 на [фирма], съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II.

В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението, поради противоречие с материалния закон и неправилно приложение на нормата на чл. 24, т. 1 от ЗВЕИ. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно. В с.з. жалбоподателят се представлява от юрк. Р. и изцяло поддържа жалбата. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк. Н. оспорва жалбата изцяло. По съображения изложени в о.с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Заинтересованата страна- [фирма], се представя от Управителя Б. С., като в съдебно заседание и в писмено становище излага съображения за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 63-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С Решение № Ж- 594 от 06.11.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката е задължен жалбоподателя, в едномесечен срок след получаването на решението, да издаде становище с посочени условия за присъединяване на обект: „ФЕЦ с инсталирана мощност до 30 kWp, заявена за изграждане по чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници в [населено място], м. С., в имот с идентификатор 55155.22.250 на [фирма], съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II и в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

Производството пред КЕВР е образувано по Жалба Вх. № Е-11Х-00-31/14.08.2019 г., подадена от заинтересованата страна в съдебното производство [фирма] срещу [фирма], с която третото лице възразява срещу прекратяване на процедурата по присъединяване от [фирма] на Ф. централа (ФЕЦ) с инсталирана мощност до 30 kWp, заявена за изграждане по чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) в [населено място], м. С., в имот с идентификатор 55155.22.250.

Установява се от представените в хода на административното и съдебно производство писмени доказателства, че със Заявление за проучване условията и начина за присъединяване към разпределителната мрежа с вх. № 8338471/17.07.2019 г. е стартирана процедура за присъединяване на ФЕЦ до 30 kW по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Според заинтересованата страна в съдебното производство обектът отговаря на изискванията на посочения член от ЗЕВИ: „Присъединен е към електроразпределителната мрежа и се намира в урбанизирана територия.“ Разпределителното дружество [фирма] не е издало Становище за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа. В писмо с изх. № 8338471-1/24.07.2019 г. [фирма] е изисквало представяне на удостоверение, от което да е видно, че имотът се намира в строителни граници на населеното място (гр. П.).

С приетата административна преписка са представени и приети по делото: 1. Скица № 15-215087-12.03.2019 г. за поземлен имот с идентификатор 55155.22.250; 2. Заявление за проучване условията и начина за присъединяване към разпределителната мрежа с вх. № 8338471/17.07.2019 г.; 3. Писмо с изх. № 8338471-1/24.07.2019 г.

Жалбата от заинтересованата страна е получена в Комисията и на основание чл. 143,

ал. 4 от Наредба № 3 е изпратена на 20.08.2019 г. за становище до жалбоподателя [фирма]. Със същото писмо Комисията, на основание чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3, е изисквала от дружеството и допълнителна информация с цел изясняване на поставения въпрос в жалбата.

Становището по жалбата е изпратено от [фирма] с изх. № 7777-1/28.08.2019 г. и е получено в Комисията на 30.08.2019 г. Към него са приложени копия от: 1. Заявление за услуга от 17.07.2019 г.; 2. Заявление за проучване условията и начина за присъединяване към разпределителната мрежа с вх. № 8338471/17.07.2019 г.; 3. Нотариален акт (констативен) № 5, том VI, рег. № 8113, дело № 813/2009 г. 4. Скица № 15-215087-12.03.2019 г. за поземлен имот с идентификатор 55155.22.250; 5. Писмо с изх. № 8338471-1/24.07.2019 г.

От представеното становище на [фирма] пред КЕВР и в хода на съдебното обжалване, се установява, че спорът по същество е във връзка с материалната законосъобразност на акта и се свежда до това, дали процесният имот има статут на урбанизирана територия, с оглед инвестиционното намерение на заинтересовата страна за изграждане на ФЕЦ по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

Заинтересовата страна изразява становището, че „под урбанизиран територии следва да се разбират територии в строителните граници на населените места или селищни образувания“.

От предоставената информация и отговорите на [фирма] на поставените в запитването от КЕВР въпроси се установява, че в недвижимия имот има две сгради: складова база (склад) и двуетажна сграда за търговия. От становището на заинтересовата страна, изложено пред административния орган, става ясно, че поради липса на тълкуване в ЗЕВИ на понятието „урбанизирана територия“, то е направило собствени изследвания и е възприело, че за да е в урбанизирана територия, имотът е необходимо да попада в строителни граници на населеното място.

В хода на съдебното производство по спорния въпрос относно статута на процесния имот е допусната СТЕ, като от Заключението на ВЛ И. И., по безспорен начин, се установява, че: За процесния имот е изработен ПУП-ПРЗ на имот № 022076, землище [населено място], местност „С.“ с отреждане „за автоморга“ и зона на застрояване „Пп“. ПУП-ПРЗ на имот № 022076, землище [населено място], местност „С.“ с който за имота се обособява УПИ – За автоморга с нискоетажно свободностоящо застрояване с височина до 10 м е одобрен със Заповед № 8/05.2008 на кмета на [община]. В Картата на възстановена собственост (КВС) процесният имот е бил с идентификатор № 022076 в землището на [населено място]. Промяната предназначението на земята на ПИ № 022076, землище [населено място], местност „С.“ е извършено с Решение № К-6 от 25.06.2008 г. на комисията по чл. 17, ал.1 т.1 от ЗОЗЗ, с което се променя предназначението на 3404 кв. м (3342 кв. м четвърта категория и 62 кв. м трета категория) собственост на [фирма] и [фирма] за изграждане на автоморга в землището на [населено място], местност „С.“, имот № 022076. През 2009 г. е изработен ПУП-ПРЗ на УПИ (без номер) за ПИ 022076, с който УПИ се разделя на два нови УПИ като е сменено и отреждането. Новите УПИ са с номера УПИ I-76 с отреждане за „Търговия, услуги и производствена дейност“ и II-76 с отреждане за „Търговия, услуги и производствена дейност“ със свързано нискоетажно застрояване с височина 10 м и параметри на застрояване в зона „Пп“. Този ПУП - ПРЗ е одобрен със Заповед № 40/30.01.2009 г. за одобряване на ПУП –ПРЗ за автоморга (ПИ022076), местност „С.“, землище [населено място], с който за

сметка на него се обособяват два нови УПИ I-76, за Търговия, услуги и производствена дейност и УПИ II-76 за Търговия, услуги и производствена дейност със свързано нискоетажно застрояване с височина 10 м и параметри на застрояване Пп“. В одобрената кадастрална карта (заповед № РД-18-97/28.10.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК след това няма заповед за изменение) УПИ I-76 получава идентификатор 55155.22.249, УПИ II-76 получава идентификатор 55155.22.250.

Според чл. 8 от ЗУТ „Конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план и може да бъде:..“ записани са 7-те вида територии – урбанизирани, земеделски, горски, защитени територии, нарушени територии, територии, заети от води и водни обекти и транспортни. В ЗКИР чл. 25. „(1) Всеки поземлен имот има трайното предназначение на територията, в границите на която се намира.

(2) Промяната на трайното предназначение се извършва по ред, предвиден в закон.

(3) Промяната на трайното предназначение на част от поземлен имот води до образуване на отделни имоти.“ В чл. 13 от Наредба № РД-02-20-5 от 16.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КК и КР са регламентирани различните видове територии, които са същите, както в чл. 8 от ЗУТ. За [община] е изработен Общ устройствен план (ОУП), който в момента на проверката от вещото лице е в процедура, проведено е общественото обсъждане през 2019 г., отразени са всички забележки и е разгледан и приет на Общински експертен съвет по устройство на територията на 19.02.2020 г. Очаква се след около 3 месеца да влезе в сила. В ОУП от двете страни на [улица]в източната част на [населено място] голяма част от земеделските имоти са с променено предназначение (от земеделска земя е променена в урбанизирана) и се предвиждат различни зони на застрояване. В Приложение №1 към заключението по СТЕ, – извадка от ОУП със син цвят е показана зона „Пп“, с червен цвят е показана зона „смесена функционална предимно производствена“ зоните изчертани със сини и жълти линии и с червени и жълти линии са резервирани терени със същото предназначение. Процесният имот се намира в зона „смесена функционална предимно производствена“.

Установява се по безспорен начин от представеното заключение по СТЕ, че за процесния имот има одобрен и приложен устройствен план за м. „С.“, землище на П., съгласно който процесния имот е урбанизирана територия с отреждане за „Търговия, услуги и производствена дейност“ със свързано нискоетажно застрояване с височина 10 м и параметри на застрояване Пп“. Съгласно чл. 8 от ЗУТ конкретното предназначение на УПИ е определено именно с Подробния устройствен план, като Устройственият статут на ПИ с идентификатор 55155.22.250 е урбанизирана територия съгласно одобрения ПУП-ПРЗ и същевременно ПИ 55155.22.250 не е в строителните граници на П.. Статута му е определен с подробен устройствен план и той представлява урбанизирана територия.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, решението е редовно връчено, подадена от надлежна страна в законния срок и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение Решение № Ж- 594 от 06.11.2019г. на

Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона. Не се спори от страните по делото, че заинтересованата страна [фирма], е собственик на имот, находящ се в [населено място], м. С., в имот с идентификатор 55155.22.250.

Жалбата е срещу прекратена процедура за присъединяване на ФЕЦ, заявена за изграждане при условията по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

Между страните няма спор, че за обекта са изпълнени следните условия:

1. Заявената за изграждане мощност е до 30 kW;
2. Присъединен е към електроразпределителната мрежа.

Единственият спор между жалбоподателя и електроразпределителното дружество е изпълнено ли е условието „3. Недвижимият имот в урбанизирана територия ли е.“

[фирма] е прекратило процедурата по присъединяване на обекта, заявен за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ поради тълкуването, че условието не е изпълнено, защото имотът се намира в урбанизирана територия, но тя е извън строителните граници на [населено място].

Изискването за изграждане на ФЕЦ при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е „с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвиждат да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирана територия“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЕВИ една от целите на закона е насърчаване на производство и потребление на енергия, произведена от възобновяеми източници.

В чл. 2, ал. 2, т. 4 от ЗЕВИ е посочена необходимостта за „развитието на преносната и разпределителните електрически мрежи“, осигуряващи развитие на производството на енергия от възобновяеми източници.

Освен другите правомощия на КЕВР, на основание чл. 6, т. 4 от ЗЕВИ Комисията „осъществява контрол при провеждането на процедури за присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи“.

Съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗЕВИ производството на електрическа енергия от възобновяеми източници „се насърчава чрез: 1. Предоставяне на гарантиран достъп на енергия, произведена от възобновяеми източници до преносната и разпределителните електрически мрежи...“

[фирма] притежава Лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-140-07/13.08.2004 г. (Лицензията).

Съгласно нея лицензиантът е длъжен по време на срока на действие на лицензията да осъществява правата и изпълнява задълженията, включително и по т. „2.7.3. Да присъединява към мрежата потребители и производители на електрическа енергия, разположени на територията на лицензията“.

Заявеният обект подлежи на присъединяване съгласно Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната мрежа или към разпределителните електрически мрежи. (Наредба № 6).

Видно от приложеното Заявление за проучване на условията за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа, присъединяването на обектите е заявено при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

Процедурата за присъединяване на тези обекти е предвидена в Наредба № 6, Раздел II: „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Искане за проучване за присъединяване и условия за присъединяване“.

В чл. 87, ал. 2 от Наредба № 6 са посочени изискванията, на които трябва да отговаря лицето, подало писмено искане за проучване по ал. 1 от същия по - горе чл. 87.

Искането за присъединяване на обекта е подадено от юридическото лице [фирма].

Видно от Нотариален акт (констативен) № 5, том VI, рег. № 8113, дело № 813/2009 г., недвижимият имот се намира в [населено място], м. С., в имот с идентификатор 55155.22.250, в територия с трайно предназначение “урбанизирана“ и начин на трайно ползване „За търговски обект, комплекс“. Този факт, безспорно се установява и от приетото в съдебното производство заключение по допуснатата СТЕ, подробно обективизирано във фактическата част на този съдебен акт. Фактът, че обектът се намира в урбанизирана територия, се потвърждава и от приложен втори официален документ Скица № 15-215087-12.03.2019 г. за поземлен имот с идентификатор 55155.22.250.

Дружеството жалбоподател, не е приело записите в приложените официални документи, издадени от компетентните и упълномощени за това длъжностни лица и неоснователно е изисквало допълнителна информация, опитвайки се да прави собствено тълкуване на понятията от ЗЕВИ и Закона за устройство на територията, без да е компетентно и упълномощено за това.

В чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ са цитирани условията, на които трябва да отговаря заявената за изграждане ФЕЦ.

[фирма] не е изпълнило задълженията си като мрежови оператор, произтичащи от Закона за енергетиката, ЗЕВИ, Наредба № 6 и притежаваната лицензия и не е издало становище за условията за присъединяване на заявената за изграждане ФЕЦ.

Въз основа на горепосоченото, съдът намира, че оспореното в съдебното производство Решение № Ж- 594 от 06.11.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), е постановено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и реквизити, при спазване на административнопроцесуалните правила за постановяването му и не страда от пороци във връзка с неговата материална законосъобразност или нарушения на административно-процесуалните права или при противоречие с целта на закона, които да обосновават неговата отмяна по съдебен ред.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено от жалбоподателя са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж- 594 от 06.11.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), *като неоснователна.*

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: